

Protokół z VI. Ogólnego Zebrania Delegatów Pol. Tow. Leśn. w Warszawie dnia 16 grudnia 1934.

(Dokończenie).

Ad 8. Preliminarz budżetowy na rok 1935 przedkłada Inż. Janiczek.

PRZYCHODY

ROZCHODY

	Zł.	gr.		Zł.	gr.
Pozostałość z rok. ub. . .	197	63	Administracja R. N. . .	600	—
Wkładki Oddz. Lwowsk.	2.400	—	Wydawnictwo „Sylwana“	5.000	63
„ „ Warsz. . .	1.500	—	Splata długów	1.072	—
„ „ Krak. . .	675	—	Nieprzewidziane	100	—
Subwencje	1.500	—			
Prenumerata „Sylwana“	500	—			
Razem . .	6.772	63	Razem . .	6.772	63

W dyskusji Dr. Krzysik prosi o następujące wyjaśnienia:

Czy preliminarz budżetowy opiera się na 18-to złotowej wkładce członkowskiej, czy też na statutowej, wynoszącej 12 zł. ? Na jakiej zasadzie preliminuje się wpływy z Oddziału Warszawskiego w wysokości 1.500 zł., skoro w ostatnim roku Oddział Warszawski wpłacił do kasy R. N. zaledwie 557,63 zł. ? Uważa zatem cyfrę 1.500 zł. jako nierealną. Dlaczego z prenumeraty „Sylwana“ preliminuje się tylko kwotę 500 zł., jeżeli liczba prenumeratorów wynosi 80 ? Widocznie wielu prenumeratorów otrzymuje „Sylwana“ za darmo. Zapytuje się, kto ma za nich opłacać prenumeratę. Uważa, że należy ustalić zasadę, kto nie płaci prenumeraty, ten nie ma prawa otrzymywać „Sylwana“. Prof. Wierdak oświadcza, że istotnie wielu prenumeratorom posyłano „Sylwana“, mimo iż nie płacili, w przyszłości jednak R. N. będzie się starać energicznie o egzekwowanie należnej prenumeraty. Jeżeli do preliminarza wstawiono na prenumeratę tylko 500 zł., to opierano się na wpływach z prenumeraty z ub. roku. Liczyć się bowiem należy, że szereg prenumeratorów zostanie z ich listy skreślonych. W preliminarzu oparto się na wysokości dotychczasowej wkładki członkowskiej, wynoszącej zł. 18.

Następnie zabiera głos Inż. Janiczek. W preliminarzu budżetowym wstawiono kwotę 1500 zł. jako wpływ z Oddziału Warszawskiego na podstawie preliminarza, uchwalonego przez Walne Zgromadzenie Oddziału Warszawskiego. Co do prenumeraty „Sylwana“ oświadcza, że preliminuje się kwotę tylko 500 zł., ponieważ oporni płatnicy zostaną z listy prenumeratorów „Sylwana“ skreśleni. Dr. Pilat przedkłada wniosek, by w preliminarzu budżetowym zmniejszono pozycję wydawnictwa „Sylwana“ o 1000 zł., natomiast by o te 1000 zł. zwiększono pozycję na splatę długów T-wa. Prof. Roszkowski przemawia przeciwko wnioskowi Dr. Pilata, twierdząc, iż wniosek ten nie jest realny. Nie można bowiem z jednej strony uchwałać wniosku domagającego się, by „Sylwan“ wychodził co miesiąc, co zresztą uważa za racjonalne, a z drugiej strony by uszczuplać budżet tegoż wydawnictwa. Te dwa wnioski kłócą się ze sobą. W istocie rzeczy należałoby jedynie postawić dezyderat, by R. N. w razie ewentualnych zwiększonych wpływów, nadwyżkę tę przeznaczyła na splatę długów T-wa. Wreszcie nigdy nie jest rzeczą pewną, czy preliminarz później w zupełności będzie mógł być zrealizowany.

Należałoby mieć zaufanie, że R. N. będzie się starać o zmniejszenie wydatków do minimum tak, jak dotychczas. Jako przykład podaje fakt, że cały szereg członków R. N., biorących dziś udział w Ogólnym Zebraniu Delegatów, ponosi kosztą wyjazdu do Warszawy z własnych funduszków. Dr. Krzysik polemizując z Prof. Roszkowskim jest zdania, że preliminarz musi R. N. ściśle obowiązywać w tym sensie, iż go w żadnym razie przekroczyć nie wolno, kwota 4.000 zł. na wydawnictwo „Sylwana“ w zupełności wystarczy na 12 numerów czasopisma. Pierwszym jednak dziś obowiązkiem T-wa i troską jest spłacenienie długów. Dlatego jest za zwiększeniem pozycji na spłatę długów o kwotę 1000 zł. Dr. Pilat podtrzymuje nadal swój wniosek, uzasadniając go tem, iż właśnie w ubiegłym roku przekroczono dość znacznie preliminarz wydawnictwa „Sylwana“. Prof. Wierdak przedkłada wniosek, by sprawę tę przekazać do rozstrzygnięcia Radzie N. Przewodniczący poddaje wniosek Dr. Pilata pod głosowanie. Wniosek przeszedł 14 głosami przeciwko 12.

Ad 9. Przewodniczący komunikuje, iż dzisiejsze Ogólne Zebranie Delegatów wybiera prezesa T-wa, 3-ch wiceprezesów, 3-ch radców do R. N. T-wa oraz 5-ciu członków Komisji Rewizyjnej T-wa. Prosi o zgłaszanie kandydatur. Inż. Ilgner imieniem R. N. T-wa zgłasza następujące kandydatury: na prezesa hr. Emeryka Hutten Czapskiego, na wiceprezesów radcę Jana Kloskę, prof. inż. Witolda Roszkowskiego i inż. Zygmunta Swolkienia. Do R. N. jako radców prof. dr. Szymona Wierdaka, dr. Stanisława hr. Tyszkiewicza, inż. Kazimierza Kuźniara oraz inż. Tadeusza Kolasińskiego. Do Komisji Rewizyjnej T-wa prof. inż. Jana Ladenbergera, inż. Józefa Borka, dyr. Karola Dudika, inż. Teofila Krygowskiego oraz inż. Władysława Stankiewicza. Inż. Adamowicz imieniem delegatów lwowskich zgłasza następujące kandydatury: na prezesa radcę Jana Kloskę, na wiceprezesów dyr. Stanisława Kączkowskiego, dr. Franciszka Krzysika, na radców do R. N. inż. Stanisława Staszkiwicza, inż. Ferdynanda Buchtę, inż. Bronisława Paszyńskiego oraz Romana Kamińskiego. Przewodniczący radca Kloska oświadcza, iż kandydatury swej na prezesa T-wa nie przyjmuje. Inż. Adamowicz oświadcza, że Oddział Lwowski nie sprzeciwia się kandydaturze hr. Hutten Czapskiego na prezesa T-wa, jednakże pragnie zaznaczyć, iż Oddział Lwowski pracuje bardzo intensywnie dla dobra T-wa — wszystkie wnioski, jakie przedkładali delegaci, miały na celu tylko dobro T-wa. Dlatego nie można dopuścić, by Oddział Lwowski nie był reprezentowany w Radzie Naczelnej T-wa. Zgłoszone są dwie listy, z których jedna zupełnie nie bierze pod uwagę reprezentantów Oddziału Lwowskiego. Aby nie tworzyć rozdźwięku w T-wie, proponuje wybranie Komisji-Matki w osobach p. Dr. Pilata, p. Mirosławskiego i p. inż. Swolkienia. Zadaniem Komisji-Matki będzie ustalenie listy kompromisowej, ułożonej z dwu list zgłoszonych tak, by zostały uwzględnione żądania delegatów lwowskich. Inż. Kuźniar przemawia przeciwko utworzeniu Komisji-Matki. Przypomina, że Dr. Pilat został wybrany do R. N. na ostatnim Ogólnym Zebraniu Delegatów, jednakże niedługo potem z udziału w R. N. zrezygnował, niewiadomo z jakiego powodu. Dr. Pilat tłumaczy się, że z R. N. ustąpił dlatego, by w chwili, kiedy powstały pewne tarcia w T-wie, nie przeszkadzać swoją osobą w normalnej pracy Radzie Naczelnej. Na 3-go wiceprezesa proponuje imieniem delegacji lwowskiej Inż. Stanisława Adamowicza. Prof. Wierdak uważa oświadczenie Dr. Pilata za niewystarczające. Stosunki w R. N. tak się układały, iż Dr. Pilatowi nikt w pracy w Radzie Naczelnej nie przeszkadzał, ani jej nie utrudniał. Przez 2 lata zresztą Dr. Pilat pracował z pożytkiem dla R. N. i dla dobra T-wa — nie było w tym okresie żadnych tarć ani antagonizmów w R. N. ani w T-wie — jeżeli zaś

później powstały, to bynajmniej nie z winy R. N., lecz na terenie Lwowa powstały pewne prądy odśrodkowe w T-wie, które dziś dominują w Radzie Oddziału Lwowskiego Towarzystwa. Prof. Kozikowski prostuje zdanie Inż. Adamowicza, jakoby na liście zgłoszonej przez R. N. nie było reprezentantów Oddziału Lwowskiego, przeciwnie, z wyjątkiem wiceprezesa Kloski i inż. Swolkienia, wszyscy pozostali kandydaci są właśnie członkami Oddziału Lwowskiego. W obecnym składzie Oddział Lwowski jest reprezentowany w Radzie Naczelnej przez 10-ciu członków, a w Komisji Rewizyjnej zajmuje wszystkie 5 miejsc Oddział Lwowski. Sądzi, że członkowie Oddziału Lwowskiego T-wa nie mogą sobie rościć pretensyj do większej ilości miejsc, gdyż w przeciwnym razie inne Oddziały nie byłyby w R. N. wogóle reprezentowane. Inż. Kolasiński oświadcza, że od szeregu lat brał udział jako członek T-wa w Walnych Zgromadzeniach Oddziału Lwowskiego i obserwował tok pracy w T-wie, w którym panowała zupełna harmonja i zgodność co do celów i zadań, jakie ma spełniać T-wo. Trwało to do r. 1933, w którym to roku na Walnem Zgromadzeniu Oddziału Lwowskiego po raz pierwszy pojawiły się prądy odśrodkowe w T-wie. Cały przebieg i wynik ówczesnego Zgromadzenia nasunął mówcy cały szereg zagadek, między innymi dlaczego usunięto cały szereg ludzi zasłużonych dla dobra T-wa z Rady Oddziału, w której przez szereg lat z pełnem poświęceniem pracowali. Dr. Krzysik omawia sytuację, jaka obecnie wytworzyła się w T-wie. Jest zdania, iż jeżeli w T-wie istnieje opozycja, to wyjdzie ona tylko na korzyść T-wa, ponieważ jest to opozycja twórcza. Prof. Roszkowski przemawia przeciwko utworzeniu Komisji - Matki. Po zgłoszeniu listy R. N. Inż. Adamowicz z początku zgłosił listę odrębną. Obecnie nie widzi powodu, dlaczego inż. Adamowicz stanął na stanowisku kompromisowem. Zgłoszone są już bowiem dwie listy — niech zatem samo Walne Zgromadzenie rozstrzygnie o wyborach. Szkoda tracić czasu na obrady Komisji - Matki, ponieważ sala zamówiona jest tylko do godz. 16-tej. Przewodniczący poddaje wniosek inż. Adamowicza w sprawie wyboru Komisji - Matki pod głosowanie. Wniosek upadł przy 20 głosach przeciw, 10 za wnioskiem. Przewodniczący Kloska oświadcza, iż kandydatury swej na prezesa nie przyjmuje, gdyż nie czuje się na siłach sprawować mandatu prezesa, pragnie jednak nadal pracować dla T-wa więcej, niż dotychczas. Na skrutatorów powołuje inż. Hławiczkę, p. Mirosławskiego oraz inż. Deniszczuka. Stwierdza, że uprawnionych do głosowania jest 31 osób. W wyniku głosowania prezesem wybrany został hr. Emeryk Hutten Czapski, który otrzymał 20 głosów. Przewodniczący Kloska otrzymał 10 głosów, inż. Kuźniar 1 głos. W głosowaniu na wiceprezesów otrzymali głosów: Jan Kloska 24, Inż. Roszkowski 20, Inż. Swolkień 20, Krzysik 11, Adamowicz 9, Kączkowski 8, Staszkie-wicz 1. Wiceprezesami zatem zostali wybrani: Jan Kloska, Roszkowski i Swolkień. W wyniku wyborów na członków R. N. otrzymali głosów: hr. Tyszkiewicz 20, Prof. Wierdak 20, Kolasiński 20, Kuźniar 15, Paszyński 12, Staszkie-wicz 11. Buchta 10, Kamiński 9, Krzysik 2, Borek 2, Adamowicz 1, Swolkień 1. Do Rady Naczelnej weszli zatem: Dr. Tyszkiewicz, Prof. Wierdak, Kolasiński i Kuźniar. Do Komisji Rewizyjnej T-wa zostali wybrani: Inż. Borek (30 głosów), dyr. Dudik (26 głosów), Prof. Ladenberger (26 głosów), Inż. Krygowski (21 głosów), przyczem Inż. Adamowicz uzyskał 3, Kączkowski 4, Krzysik 3, Kozłowiecki 1 — głosów.

Ad 10. Prof. Wierdak przedkłada wniosek, by Ogólne Zebranie Delegatów uchwaliło przesłać podziękowanie i wyrazy czci na ręce prof. Sokołowskiego za jego pracę dla T-wa Leśnego i leśnictwa polskiego. Wniosek przyjęto przez aklamację. Następnie prof. Wierdak imieniem R. N. przedkłada wniosek o miano-

wanie członkami honorowymi T-wa inż. Jana Miklaszewskiego, prof. Józefa Paczoskiego oraz prof. Władysława Szafera, co zebrani przyjmują przez aklamację. Nadmieniam przytem, iż dyr. Miklaszewski jako jeden z najstarszych członków T-wa oddał wielkie usługi Państwu, jako pierwszy organizator administracji lasów państwowych — oraz nauce leśnej jako autor dzieła „Lasy i leśnictwo w Polsce“. Prof. Dr. Paczoskiemu zawdzięcza nauka polska między innymi powstanie nowej dziedziny wiedzy leśnej. Jest on bowiem twórcą nowej metodyki badań struktury biologicznej lasu, socjologii i autorem obszernej pracy nad typologią lasów w Puszczy Białowieskiej. Prof. Władysław Szafer zasłużył się jako niestrudzony badacz lasów, jako wielki organizator i ofiarny kierownik ruchu ochrony przyrody w Polsce, obrońca resztek ginących typów leśnych, inicjator szeregu rezerwatów, wreszcie jako autor wielu nader cennych prac naukowych, związanych z leśnictwem, jak np. monograficzne opracowanie modrzewia polskiego i in. Przewodniczący Kloska zapytuje się, czy ktoś z zebranych nie kwestjonuje aklamacji, gdyż mianowanie członków honorowych T-wa odbyć się ma wedle statutu w głosowaniu tajnem bez dyskusji. Sprzeciwu nie było. Dr. Pilat przedkłada wniosek zmiany § 8 statutu w tym sensie, by Oddziały T-wa zatrzymywały dla siebie 50% wkładek członkowskich. Następnie Dr. Krzysik przedkłada wniosek, by w nowo opracowanym statucie zmienić siedzibę R. N. z Warszawy na Lwów. Za tym wnioskiem przemawia inż. Raganowicz twierdząc, że Lwów ma większość w Radzie N., więc tam winny się odbywać posiedzenia, gdzie jest większość członków. Hr. Zamoycki przemawia za pozostawieniem siedziby R. N. w Warszawie, gdyż z Poznania i Krakowa bliżej jest do Warszawy, niż do Lwowa, pozatem obecny prezes T-wa mieszka na kresach. Stawia następnie dezyderat zarejestrowania zmiany w statucie podwyższającej wysokość wkładki członkowskiej z 12 na 18 zł. rocznie. Prof. Roszkowski przemawia za siedzibą R. N. we Lwowie oraz przeciwko wnioskowi Dr. Pilata w sprawie pozostawienia Oddziałom 50% wkładek. Uważa, że R. N. ma dużo więcej wydatków od Oddziałów, które mają tylko wydatki administracyjne. O ile Oddział ma dużą ilość członków, jak np. Oddział Lwowski, 25% wkładek wystarczy mu w zupełności. Jeśli Oddział jest mały, jak np. Krakowski, R. N. może udzielić mu subwencji. Nie widzi zatem podstaw, dlaczego właśnie Oddział Lwowski ma się domagać podwyższenia procentu udziału od wkładek członkowskich. Inż. Vogtmann przemawia przeciw wnioskowi Dr. Pilata — twierdzi, że R. N. potrzebuje znacznych funduszy na „Sylwana“. Wyraża następnie dezyderat, by na następne Ogólne Zebranie Delegatów opracowano nowy statut. Dr. Krzysik przemawia za wnioskiem dr. Pilata oraz przedkłada nowy swój wniosek: „Zjazd Delegatów uchwala, że należy na przyszłość pobierać wkładki członkowskie w przewidzianej statutem art. 8 wysokości 12 zł. rocznie. Pobieranie wkładek członkowskich w wysokości 18 zł. oraz stosowanie wkładek obniżonych uważa Zjazd Delegatów za niedopuszczalne, jako sprzeczne z obowiązującym statutem“. Dr. Pilat podtrzymuje swój wniosek, gdyż twierdzi, iż Oddział Lwowski nie mógłby zdobyć się na własny lokal. Oświadczają, iż statut jest opracowany od dwóch lat i niewiadomo dlaczego nie został do tej pory zalegalizowany. Inż. Swolkien przedkłada dezyderat Oddziału Krakowskiego, by w nowo opracowanym statucie T-wa, było przewidziane dla Rad Oddziałów na wniosek delegatów powiatowych prawo wydawania dyplomów uznania osobom zasłużonym dla leśnictwa. Przewodniczący Kloska jest zdania, że te wszystkie wnioski należy traktować jako dyrektywy dla Rady Naczelnej przy opracowywaniu statutu T-wa, dla którego zmiany należałoby zwołać Nadzwyczajne Zebranie Delegatów. Dr. Pilat cofa swój wniosek w sprawie 50% udziału wkładek na rzecz Oddziałów. W dyskusji nad kwestją wysokości

wkładek i zmiany statutu przemawiali następnie Dr. Krzysik, Inż. Ilgner, Insp. Borek, przew. Kloska, Dr. Pilat, Prof. Roszkowski, hr. Zamojski. W wyniku jej uchwalono następujący wniosek: „Ogólne Zebranie Delegatów uchwała, by Rada Naczelna do 6-ciu miesięcy opracowała projekt nowego statutu, rozesłała go Oddziałom T-wa w terminie na 1 miesiąc przed nadzwyczajnym Zebraniem Delegatów do wypowiedzenia się oraz zwołała nadzwyczajne Zebranie Delegatów w celu uchwalenia statutu. Dr. Krzysik cofa swój pierwotny wniosek. Uchwalono następnie nowy wniosek Dr. Krzysika: „poleca się Radzie Naczelnej niezwłoczne zarejestrowanie zmiany § 8 statutu, dotyczącej zmiany wysokości wkładek z 12 na 18 zł. rocznie, stosownie do uchwały Ogólnego Ogólnego Zebrania Delegatów z r. 1931“ oraz trzy dalsze wnioski: 1) „Sylwan“ ma wychodzić co miesiąca, 2) Rada Naczelna wybierze specjalną Komisję, złożoną z 3 członków dla definitywnego uregulowania spraw administracyjnych, w pierwszym rzędzie kwestji drukarni, 3) administracji „Sylwana“ nie wolno przekraczać ram preliminarza budżetowego. Inż. Hławiczka porusza sprawę Komisji dla ustalenia jednolitej terminologii leśnej oraz przedkłada w tej kwestji wniosek: „Ogólne Zebranie Delegatów P.T.L. apeluje do Min. Roln. i Ref. Roln., aby spowodowało szybsze ukończenie prac Komisji terminologicznej i ogłosiło w możliwie krótkim czasie ustaloną przez Komisję jednolitą terminologję w zakresie leśnictwa“. Prof. Kozikowski wyjaśnia, że Komisja taka istniała — prace były dość daleko naprzód posunięte, ale Ministerstwo Roln. odmówiło funduszków. Prof. Jedliński starał się o fundusze na wydanie słownika, ale bezskutecznie. Inż. Vogtmann oświadcza, że sprawa opracowania jednolitej terminologii leśnej była inicjatywą profesorów, nie Min. Roln. — dlatego uważa apelowanie do Min. Roln. za niewłaściwe. Należy się starać, by R. N. we własnym zakresie poczyniła starania o fundusze na wydanie słownika. Inż. Borek przypomina, że artykuły z zakresu słownictwa leśnego wychodziły w „Lesie Polskim“ i „Sylwanie“. Inż. Ilgner przedkłada wniosek, by sprawy słownictwa leśnego były umieszczane na łamach „Sylwana“. Inż. Hławiczka cofa swój wniosek. Inż. Swolkień interpeluje R. N., co się stało z memorjałami Oddziału Krakowskiego w sprawie powodzi z r. 1934. Przewodniczący Kloska wyjaśnia, że memorjały Oddziału Krakowskiego rozesłane do szeregu naczelnich władz i instytucyj państwowych zostały skierowane do Ministerstwa Rolnictwa. Mówca został wydelegowany, by objechał teren powodzi a następnie opracował referat. Objechał 5 powiatów — obecnie po zebraniu materiału opracowuje sprawozdanie i odpowiedź na memorjał. Następnie przewodniczący zarządza tajne głosowanie nad zgłoszonymi kandydaturami na członków honorowych T-wa. W wyniku głosowania prof. Szafer otrzymał 27 głosów, dyr. Miklaszewski 26, prof. Paczoski 26 głosów. Uchwalono wysłać depezę dziękczynną do prof. Sokołowskiego. Dyr. Miklaszewski składa zebranim serdeczne podziękowanie za obdarzenie go godnością członka honorowego T-wa, co uważa za nagrodę dla siebie, otuchę i pokrzepienie w dalszej pracy dla dobra T-wa na przyszłość. Przewodniczący wobec wyczerpania porządku obrad zamyka Zebranie, dziękując zebranim za liczny udział.